

passende Beløb til Dannelsen af *Svineavlsforeninger*, i Lighed med, hvad der ydes til Kvægavls- og Hesteavlsforeninger, de andre Avlsforeninger, der skyldes Lovene af 1ste April 1887 og 14de April 1893 deres Oprindelse, da forekommer det mig, at det maa have den allerstørste Sympati. Flæsket er dog, med 53,6 Millioner Kroners Udførselsværdi, næst Smørret, med dets 96,7 Millioner Kroners Udførselsværdi, Landbrugets allervigtigste Udførselsgenstand, og der er ingen Tvivl om, at saadanne Svineavlsforeninger ville bidrage til at udvikle og forbedre Materialet for denne Produktion med lignende fortrinlig Virkning, som Hesteavls- og Kvægavlsforeningerne have gjort det paa deres Omraade. Disse Svineavlsforeninger ere for saa vidt heller ikke noget nyt, som de allerede ligge i Husdyrloven af 1ste April 1887 §§ 9 og 2, femte Stykke. Nu er der vistnok Haab om, at de, støttede fra alle Sider, ville blive indførte ved Husdyrlovens Revision, men selv om denne Revision er nær forestaaende, ved man jo dog ikke, om den vil blive letgaaende. Det forekommer mig derfor, at der er ingen Grund og maaske heller ikke Raad til at opsætte det, og hvorfor skulde man ikke allerede nu bevilge det nødvendige dertil; selv en mindre Sum vil gøre Nytte, og man kan rolig overlade den foreløbige Ordning heraf til Landbrugsministeren, indtil selve Husdyrloven bliver revideret og slige Svineavlsforeninger optagne derpaa. Der er en anden Post, som blev omtalt af den ærede Ordfører, som der ligeledes havde været Samraad om. Det er om at afhjælpe den Anomali, som findes paa Husdyrloven, at medens de enkelte lokale Landboforeninger faa Statsbidrag til Præmiering baade af Heste, Kvæg, Faar, Svin, Fjerkræ og Biavl, kan Fællesforeningerne til deres større og vigtigere Skuer ikke faa Statstilskud til andet end til Præmiering af Hingste og Tyre, men altsaa ikke, hvad der er fuldt saa vigtigt, til Hopper og Samlinger af forskellig Husdyr. Det føles, hver Gang Fællesforeningen skal indrette et af disse større Fællesskuer — man har kaldt dem Justerkamre — hvor de bedste Dyr fra alle Landboforeninger mødes med hinanden og maales mod hinanden og værdsættes efter en Justering, som kan være nøjagtigere og lodigere end den lokale, og hvor det nødvendig kræves paa Grund af de kostbarere Dyr og de længere Afstande, at Præmierne gøres større; der føles dér Trang til at kunne give Præmier til andet end Tyre og Hingste. Der er jo vistnok ogsaa Haab om, at naar

man kommer til Overvejelsen af Præmierne i det hele ved Revisionen af Husdyrloven, vil man tage Hensyn hertil. Men jeg siger som ved det foregaaende Spørgsmaal: hvorfor udskyde det, da man, om ogsaa Revisionen er nær forestaaende, ikke ved, hvor hurtig den vil gaa; hvorfor saa ikke straks afhjælpe Trangen paa Finansloven, hvad man let vilde kunne gøre ved at forhøje de 75,000 Kr. med 10,000 Kr., der vilde intet være forgjort derved, man vilde have samme fri Stilling, naar Loven skal revideres, og jeg tror at turde sige, at Landboforeningerne vilde føle sig meget tilfredse dermed, hvis dette skete. — Ministeren har foreslaaet og Udvalget tiltraadt Forslaget om yderligere 10,000 Kr. til *Kontrollforeningerne*. Dette er meget glædeligt, men jeg skal ogsaa tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at ved Uddelingen i indeværende Finansaar har det generet og paa mange Steder fremkaldt Misnøje og Vanskeligheder, at man, Ministeren og Udvalget, i Fjor efter Samraad var enig om at sætte 300 Køer i disse Kontrollforeninger som Minimum. Naar man nu vil sætte 250 som det normale og i enkelte Tilfælde gaa ned til 200, er det selvfølgelig en Vinding. Men jeg tror ikke desmindre, at hvis man skal sætte en Normal eller et almindeligt Minimum, maa man hellere sætte det ved 200. Jeg tror i det hele taget, at det burde staa Ministeren aabent efter Indstilling fra Fællesforeningerne ogsaa enkelte Steder at kunne gaa lavere ned end til dette Antal. Der er paa de bedre stillede Egne ingen Vanskelighed; der er det let at samle baade 250 og 300 i en Kontrollforening. Men paa magre Egne er det at samle blot 200 ikke let, og det er paa disse Egne, man trænger mest dertil. Jeg tror, at naar Andragender fra saadanne Steder blive anbefalede af vedkommende Fællesforening paa Grund af de særlige Omstændigheder, bør disse Foreninger ikke være udelukkede fra at faa Understøttelse. — Der findes paa Finansloven under § 18, II. A. 6. a. til *Præmier og Rejseunderstøttelser til Husmænd* en Bevilling paa 64,000 Kr., som ligger mig særlig paa Sinde. Jeg vilde meget ønske, man kunde naa til at forhøje denne Sum. Jeg havde haabet, at der paa Tingets Bord havde kunnet ligge Indberetninger fra Foreningen af jydsk Landboforeninger for Uddelingen i Fjor. Jeg har den i min Haand, men den er ikke naaet hertil saa tidlig, at den kunde blive omdelt paa alle Pladser. Det vil af samme ses, at der indtrængende anbefales, at Tilskuddet, der for Jyllands Vedkommende